

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№4 (686) 23 січня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

23 СІЧНЯ 1992 РОКУ — ДЕНЬ ЗАСНУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ДЕНЬ ПРОФСПІЛКИ — СВЯТО ВСІХ СПІЛЧАН. Гуртуймося і будьмо вірними своєму гуманному обов'язку!

Дорогі спілчани!

23 січня Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України відзначає свій 22-й День народження. За ці роки Атомпрофспілка України стала монолітною і потужною організацією, високопрофесійним, свідомим своєю благородною справою, досвідченим колективом однодумців, який набув усталених, перевірених часом, кращих традицій, дбає про соціальний поступ, опікується працівниками та поліпшення їхнього благополуччя.

Наша спільна робота у 2013 році потребувала багато зусиль від Центрального комітету профспілки і його Президії, профкому ДП НАЕК «Енергоатом» для розв'язання дуже складних проблем щоденної роботи і перспектив атомно-енергетичного комплексу держави через геть

обмежене бюджетне фінансування та дерегуляцію енергетичного ринку, діяльного сприяння реалізації завдань Стратегії розвитку профспілки на подальші роки, утвердження і зміцнення профспілкових принципів і цінностей.

Центральний комітет урядової організаційним ланкам профспілки, всім працівникам за розуміння, підтримку, витримку та рішучу готовність до активних дій за такого складного становища і цілковитого довіру до профспілки. Завдяки цьому збережено трудові колективи, надійність і безпековість експлуатації підприємств базової галузі економіки країни, задіяно всі можливості соціального партнерства з НАЕК «Енергоатом» для сталого і дещо збільшеного рівня зарплати атомників. Ми робили і робимо все для того, щоб обстоювати честь і справедливість усіх спілчан — їхні трудові права і соціально-економічні інтереси.

Шановні колеги, друзі, ветерани профспілки і молоді! У цей святковий день прийміть щирі вітання і найкращі побажання міцного здоров'я, злагоди і достатку. Будьмо завжди вірними своєму покликанню захищати людину праці і пишатися цим. Щастя вам у особому і нових професійних досягнень кожному спілчанину, кожному колективі на благо України і рідної Атомпрофспілки!

Із глибокою вдячністю за співпрацю

Голова Атомпрофспілки України Валерій МАТОВ

гірників, традиції самовідданої праці і чесного ставлення до професійних обов'язків залишилися незмінними. Нам труднощі, яких ми пережили чимало, не страшні, але хотілося б просто нормальної роботи через стабілізацію фінансування і матеріально-технічного забезпечення, хотілося б більше розуміння від центральної влади і уряду специфіки і потреб урановидобувної галузі.

На моє глибоке і давнє переконання, така потужна організація, як Атомпрофспілка України, може все, принаймі — дуже багато, діючи в правовому полі для досягнення мети, чого і бажаю в день народження Атомпрофспілки. Вітаю з цим святом усіх своїх спілчан, соратників з інших шахт і всього комбінату, а також колеги — працівників АЕС України.

Тому для нас День народження Атомпрофспілки України великою мірою є днем і нашого порятунку і надії на майбутнє. Проте нас турбує відсутність повноцінної підтримки атомно-енергетичного комплексу загалом і фінансування будівництва Новокоостянтинівської шахти зокрема. Тож роботи в керівництві Атомпрофспілки вистачить заради здійснення нашої основної мети — досягнення енергетичної незалежності України і розвитку урановидобувної галузі, як запоруки добробуту працівників підприємства і території. Зі святом, дорогі колеги-атомники!

Сергій ПОЛУЛЯХ

Профспілка може все!

Микола КАВУН, голова первинної профспілкової організації Смолінської шахти ДП «СхідЗК» (на знімку — другий ліворуч):

— День народження Атомпрофспілки України для нас, членів цієї професійної організації, завжди знакова дата. В цьому році виповниться рівно 20 років як я очолюю профспілкову організацію Смолінської шахти, 40 років як я взагалі працюю

на шахті, а в профспілках перебуваю з 1981 року.

За ці роки, навіть коли відбувалися страйки, було не так тривожно за долю шахти, тому в день народження Атомпрофспілки України хотілося б більше уваги з її боку до безпосередньо урановидобувної галузі і особливо — до нашої шахти. Звичайно, Атомпрофспілка багато робить, захищаючи наші права, але

питання з розв'язання соціальних і, особливо, виробничих проблем залишаються.

На мій погляд, людський потенціал Смолінської шахти потрібно зберегти для забезпечення реалізації програми енергетичної незалежності України. Колектив, за більш як сорок років, у нас не просто дієздатний, а й бойовий. Навіть попри те, що змінилося покоління

Не обойти вниманием ни одного работника

Профсоюзного лидера энергоремонтного подразделения Виктора Жалдака, который 14 лет занимал должность председателя профкома этого, самого многочисленного на ЮУАЭС, подразделения, сменил Дмитрий Кордон. Виктор Жалдак покинул этот пост в связи с выходом на пенсию. В декабре прошлого года в энергоремонтном подразделении (ЭРП) Южно-Украинской АЭС прошла отчетно-выборная конференция, где после представления кандидатами своих предвыборных программ наибольшее количество голосов получил инженер по охране труда ЭРП Дмитрий Кордон.

Мы встретились с Дмитрием Терентиевичем уже в начале 2014 года, чтобы узнать о его планах и взглядах на предстоящую работу. Вот что он рассказал:

— Обязательное условие для профсоюзного лидера — это отсутствие равнодушия к каждому работнику, независимо от личных взаимоотношений, и уважение мнения каждого члена коллектива. Эта должность — выборная, меня избрали люди, и я осознаю целиком и полностью, что должен буду защищать права работников подразделения, а это — 1348 человек. И огромная ответственность! Я не обещаю своим коллегам «золотые горы», но обещаю, что буду продолжать вести работу по защите законных трудовых и социальных интересов коллектива.

Что касается проблем нашего коллектива, то я их хорошо знаю, как знаю лично каждого работника. Этому поспособствовала и моя работа в должности инженера по охране труда — вместе с Виктором Петровичем Жалдаком приходилось много раз «отвоевывать» СИЗ, спецодежду и спецобувь для работников ЭРП нужного качества и размера и т.д.

Я намерен и дальше решать вопросы обеспечения персонала качественной спецодеждой и средствами индивидуальной защиты, и в достаточном количестве, активно участвовать в обеспечении работников соответствующими условиями труда. Считаю, что нужно особое внимание уделять молодежи, потому что они — наша смена. Очень хотелось бы вернуть так называемый институт наставничества, потому что есть неоценимый практический опыт, который ни в каких учебниках не почерпнешь. Конечно же, будем организовывать конкурсы профессионального мастерства среди молодых работников, которые очень стимулируют к профессиональному росту, работать над повышением квалификации методом обучения смежным специальностям, передовым технологиям без отрыва от производства. Актуальным всегда остается вопрос улучшения жилищных условий, который надо отстаивать и ре-

шать. Оздоровление и отдых персонала тоже немаловажные факторы, влияющие на качество работы, ведь труд в нашем подразделении физически тяжелый, а зачастую и опасный. Я понимаю, что решение многих вопросов зависит от финансирования, но то, что в моих силах, я буду стараться выполнить.

Состав профкома ЭРП остался прежним. Это — 13 человек, которых я хорошо знаю и которым доверяю. Уверен, что с такими активными помощниками можно организовать конструктивную работу по защите законных трудовых и социальных прав работников на равноправных условиях с администрацией предприятия и цеха в частности.

Планов много, но говорить о том, хороши они или нет, пока рано — лучше, если я это покажу на деле. Главной наградой мне будет положительная оценка коллектива.

Записала Оксана МИСЮКЕВИЧ Фото Дмитрия КОЖЕВНИКОВА

Шановні спілчани!

Первинна профспілкову організація ВП «Рівненська АЕС» сердечно вітає Професійну спілку працівників атомної енергетики та промисловості України із 22-ю річницею створення організації.

Атомпрофспілка є однією з передових у галузі і відіграє значну роль у житті трудових колективів щодо захисту соціально-трудових та професійних прав та інтересів працівників. І ось уже 22-й рік наші профспілкові активісти, обрані та штатні працівники щодня доводять, що є професіоналами, людьми порядними та відданими інтересам справи.

Від щирого серця бажаю всім миру, братньої злагоди, добра, щастя, благополуччя. Доброго, святкового настрою і наснаги для нових звершень!

Іван МЕЛЬНИК, голова профспілкового комітету ППО ВП «Рівненська АЕС»

За чіткими орієнтирами...

Олексій СИНЮТА особливо не переймався думками про вибір професії: мама і батько були працівниками Хмельницької АЕС. Приклад їхнього життя давав підстави для наслідування, адже підприємство у найскрутніші часи стабільно і високопродуктивно працювало на народне господарство України, при цьому надаючи трудівнику солідні соціальні гарантії.

В урочний час він подав документи на теплофізичний факультет Київського політехнічного інституту. Зауважує, що пам'ятає стипендію у 40 карбованців, яких вистачало, за висловлюванням відомого подільського поета Йова І., «на кіно, на книжки і на дешеве нерозбавлене вино».

Закінчивши вуз, повернувся у місто Нетішин, де промайнула юність, і став працівником Хмельницької АЕС. (Закінчення на 2-й стор.)

23 СІЧНЯ 1992 РОКУ — ДЕНЬ ЗАСНУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Молодежь охотно вступает в профсоюз, когда видит конкретные дела За чіткими орієнтирами...

Как развивается спорт на ЗАЭС и в городе, каковы его перспективы? С такими вопросами мы обратились к работнику службы контроля металла и председателю спортивной комиссии организации молодежи первичной профорганизации Запорожской АЭС в одном лице Владимиру Тимошенко (на верхнем снимке — в центре):

— В 2013 году все запланированные мероприятия мы провели успешно. Как говорится, выполнили план на сто процентов. Так, например, в прошлом году заняли второе место в спартакиаде Организации молодежи Атомпрофсоюза Украины. Думаю, что благодаря нашему бессменному капитану Александру Тимофееву за все время проведения спартакиад мы не опустились ниже третьего места.

Все, наверное, помнят побившихся не только энергодарцам, но и гостям нашего города такие мероприятия, как «Мама, папа я — шахматная семья», «Роллерфест», «Железная осень», стритбол...

«Железная осень» мы проводим с 2007 года. За это время многие из ребят становились победителями и призерами Украины. Многие выполнили нормативы кандидатов в мастера спорта. Кристина Бадулкина была признана одной из лучших спортсменок года, а Сергей Рыжков принимал участие в чемпионате Европы, где попал в десятку лучших спортсменов. Надеемся, в этом году результаты улучшатся.

Совместно с Энергодарским горсоветом мы провели турнир по армреслингу «Битва титанов», «Богатырские игры», соревнования по дворовому спорту — воркаут и «Велотриал». В городском парке оборудовали небольшую трассу для

велосипедистов. В парке Победы установили гимнастический турник.

Наши ребята Сергей Самойлов и Сергей Буланов участвовали в турнире «Силлачи Атомпрофсоюза» в Славутиче, где завоевали призовые места. Сергей Самойлов был признан одним из лучших спортсменов в 2013 году. Также он выполнил норматив мастера спорта международного класса. Организация профсоюзной молодежи ЗАЭС подала его кандидатуру на премию городского головы. Так что Сергей в 2014 году будет получать эту премию — ежемесячно.

Летом ездили с показательными выступлениями в детский оздоровительный центр «Юность», где пропагандировали здоровый образ жизни.

Профсоюзный комитет Запорожской АЭС уделяет огромное внимание станционной молодежи. В связи с этим хотелось бы призвать тех, кто только пришел работать на ЗАЭС, не забывать об общественной жизни.

В 2014 году у нас запланировано много мероприятий. Хотим сделать велотрассу в Парке культуры и отдыха, провести велодень, а весной — любительский всем фестиваль по аэробике «Весна в кедах». В конце января в спорткомплексе ЗАЭС установим витрину, где выставим все свои кубки за 13 лет работы спор-

тивной комиссии организации молодежи ППО ЗАЭС.

Люди приходят в профсоюз тогда, когда видят конкретные дела. Поэтому мы в «молодежке» стараемся организовать как можно больше мероприятий, ведь опыт показывает, что после удачно проведенного культурно-

го, спортивного или научно-го мероприятия молодые люди охотно вступают в профсоюз.

Считаю, не стоит недооценивать значимость культурных и спортивных мероприятий — это прекрасный способ популяризации профсоюзной деятельности.

СРОДНИЛСЯ С КОЛЛЕКТИВОМ

Вот уже 27 лет на посту председателя профсоюзного комитета первичной профорганизации специализированной медико-санитарной части № 9 работает Василий Григорьевич ОНАНЧЕНКО, заведующий неврологическим отделением, главный внештатный специалист по неврологии. После окончания института и успешного прохождения интернатуры в августе 1984 года он начал работать невропатологом тогда еще в медсанотделе №19, а через два года моло-

дого специалиста избрали председателем профкома. Василий Григорьевич говорит, что не считал, сколько раз переизбирался в этой должности, главное — люди ему доверяют, отчего желание работать становится еще сильнее. Корреспонденты поинтересовались у Онанченко В.Г., как одного из старейшин профсоюзного движения Восточной объединенной организации профсоюза, какие изменения оно претерпело в ходе своего раз-

вития? грамоты, вымпелы много значили для людей труда. Позже, когда появился дефицит товаров, на профсоюз были возложены, на мой взгляд, не совсем корректные функции: дележи товаров повышенного спроса. Доходило до смешного — через профком распределяли даже носки. Такой подход несколько дискредитировал профсоюзную организацию, подрывал ее авторитет.

В начале 90-х годов начались проблемы экономического характера: несвоевременная выплата заработной платы, безработица... В это время профсоюзам отводится важная роль в регулировании трудовых отношений посредством коллективных договоров. Так, в медсанчасти в 90-х годах подписывалось только соглашение об охране труда. Со временем оно переросло в коллективный договор, который теперь включает около 100 пунктов.

Сегодня работа над коллективным договором стоит в центре деятельности всех профкомов. Современный работодатель стремится максимально эффективно использовать труд работника при минимальной заработной плате. Задача профсоюза — добиваться достойной оплаты труда, и в то же время влиять на

повышение его эффективности. Это соблюдение дисциплины, требование охраны труда, выполнение должностных инструкций и многое другое.

— Как вы сегодня оцениваете работу Атомпрофсоюза Украины и его влияние на решение масштабных вопросов?

— Считаю Атомпрофсоюз Украины одним из мощных профобъединений страны. Хотя по численности он уступает металлургам, горнякам, но по структуре является самым сильным профсоюзом в Украине. У нас работает юридическая служба, которая сопровождает работу по составлению регламентирующих документов; действует служба по контролю за охраной труда. Если коснуться масштабных вопросов, то хочу отметить, что благодаря слаженным действиям руководства ВООП и Атомпрофсоюза Украины, удаётся сохранять медсанчасти в составе Министерства здравоохранения Украины. Хотя в течение последних пяти лет их настойчиво пытаются передать в коммунальную собственность. Тем не менее, профлидер удавалось доказать на уровне Кабмина Украины и Минздрава значимость ведомственных СМСЧ. Одна-

ко с повестки дня эта тема не снимается. Считаю, что вопросы обеспечения медсанчастей современным оборудованием и всем необходимым также нужно решать с помощью профсоюза.

— Василий Григорьевич, какие ваши пожелания Атомпрофсоюзу Украины в день его рождения?

— Атомпрофсоюз — замечательная организация, и сильна она, прежде всего, людьми, которые ее создавали и сегодня работают здесь. Сами же члены профсоюза особенно своей активностью, отсутствием равнодушия, что является фундаментом успешной деятельности.

В день рождения хочется пожелать коллегам активности, хороших результатов в работе, взаимопонимания с социальными партнерами, сплоченности в достижении поставленных целей и, конечно же, удачи всем нам!

Беседовала Татьяна КОРСУНОВСКАЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Дозиметрист, згодом начальник зміни цеху радіаційної безпеки. Наступний етап — опанування низки професій працівника реакторного цеху. Пройшов шлях від оператора управління реактором до начальника зміни цеху, у 2004 році як провідний інженер управління реактором брав участь у пуску енергоблока №2. Здається, це було вчора, а вже на календарі 2014-й, ювілейний для цього енергоблока. За цей час Олексій Санюта здобув другу вищу освіту у рідному вузі, тільки вже безпосередньо пов'язану з атомними станціями, був ліцензований на право управління реакторною установкою. Нині в рамках підготовки на нову посаду начальника зміни управління блоками працює провідним інструктором відділу підготовки навчально-тренувального центру Хмельницької АЕС. Відтак відповідальність зростає у разі. Проте Олексій розуміє, що хтось має брати на себе тягар відповідальності. А коли ти підготовлений — тобі й карти в руки.

Він ще після приходу в колектив разом з Олександром Хомичем, нинішнім лідером організації молоді первинної профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом», розвуртував профспілковий загал реакторників. Крім культурно-спортивних заходів, що до сьогодні є найпопулярнішими у профспілковому русі станції, став порушувати суто виробничі питання. Відгуком на його наполегливість було обрання спочатку заступником, а тоді й головою профспілкової організації реакторного цеху. Після утворення ради оперативного персоналу стає заступником голови цієї структури. Не просто «приживались» оперативники на тлі профспілкового руху станції, адже запити у них специфічні, такі, що подекуди видаються претензіями на зверхність. Проте поступово профком став погоджуватися з місцем і роллю оперативників у житті атомної станції.

Головна мета безпосередньо Олексія Синюти — наповнити Колективний договір НАЕК «Енергоатом» важливими для життєдіяльності трудового колективу ХАЕС пунктами, впровадити найкращі його положення в практику, відстояти здобутки. Півтора роки тому Олексія обрали членом ЦК Атомпрофспілки. І в цій іпостасі він уже зарекомендував себе як людина підготовлена, широкодумна, послідовна.

Як сам визнає, «за державу прикро». Тож готовий обстоювати ті позиції, які найважливіші для життя колективів Атомпрофспілки України, у тому числі і найближчого за духом — Хмельницької АЕС. Вважає, що слово не має розходитися з ділом, а орієнтири профспілкового життя мають бути чіткими, гарно виписаними.

Олексій багато спілкується з колегами. З 2007 року «підсів» на міжнародний атомно-молодіжний фестиваль «Диснайт», куди приїздив з доповідями про здобутки колективу, власними поглядами на технічні проблеми. А останнім часом відвідує цей форум атомників під час відпусток та за власні кошти — має необхідність обмінятися думками. До того ж його обрали капітаном команди «Збірна міст України». Мусить, як мовиться, разом з серйозним серйозно займатися гумором. Це допомагає бачити життя у всій палітрі багатогранності. Такої палітри духовної і прозаїчної наповненості Олексій Синюта чекає і від колег по профспілковому руху.

Віктор ГУСАРОВ

Ее работа — быть полезной людям

Работа любой профсоюзной организации держится на ее лидерах и активистах, не жалеющих своего времени и душевных сил. Их работа направлена прежде всего на то, чтобы помочь людям в трудную минуту, отстаивать их права, выслушать, подказать, направить...

Профсоюзный лидер организации пенсионеров Запорожской АЭС Лидия Афанасьевна Трофименко — одна из таких. И не потому, что опыт ее профсоюзной работы достаточно большой, чтобы занимать эту почетную и ответственную должность. Просто она по своей натуре не может иначе. В 1992 году вышла на заслуженный отдых и уже через год стала активисткой в обществе пенсионеров. Ей поручили ряд домов, расположенных на одной улице, где жили пожилые члены профсоюза. Вскоре Лидия Афанасьевна стала для них настоящим доверенным лицом и другом. Она знала, кто в чем нуждается, у кого какой диагноз и многие другие детали их жизни. Ее хватало на всех: с кем-то побеседует по телефону, к кому-то наведается в гости. Это очень важно для пожилых людей, остро нуждающихся во внимании или хотя бы в собеседнике.

В 2001 году в обществе пенсионеров появилась профсоюзная организация, которую поручили возглавить Лидии Афанасьевне. С тех пор она ее бессменный председатель. Теперь организует работу восьми своих активистов, два дня в неделю по два часа работает в служебном кабинете, а остальное время тратит на визиты и телефонные звонки подопечным.

Замечу, что Лидии Афанасьевне 76, однако при этом невозможно не отметить ее бодрость духа и искреннюю увлеченность своим делом. В беседе со мной моя героиня ни разу не заглянула в ведомости или документы и при этом легко оперировала цифрами:

«Если раньше пенсионеров было около 800 человек, то сейчас уже более 3600, а членов профсоюза — 2035. Я очень горжусь тем, что в 2013 году мы смогли помочь 101 человеку, выдав им в качестве материальной помощи на лечение и на покупку медицинских препаратов 203 тысячи гривен.»

Вообще моя жизнь — это моя работа. Я просто не могу оставаться без дела, а если оно для людей, это вдвойне приятно! Мой день наполнен заботами, и я не замечаю, как он пролетает. Я рада, что все еще могу быть полезной, и когда домашний телефон не умолкает до позднего вечера, это прекрасно!»

Хоть Лидия Афанасьевна и живет одна, в жизни ее окружает многочисленная семья: дочь, кстати, тоже пенсионерка, двое взрослых состоявшихся внуков и три правнука. Ничуть не сомневаюсь, что все они не обделены ее вниманием и что у них есть немало причин по-настоящему гордиться своей любимой мамой, бабушкой и прабабушкой!

Лариса ЮРЬЕВА, фото автора

СПОРТИВНІ ПОВПРЕДИ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

ТРЕНЕРСЬКА ВЕРТИКАЛЬ

У часи моєї юності про боротьбу самбо говорили з внутрішнім трепетом, і сотні хлопчаків самотужки вивчали захвати, утримання, кидки, побачені у фільмах чи «передані» знавцями старшого покоління. Тим більше що на екрани вийшов черговий фільм «Геній дзюдо», в якому було чимало кадрів із самбістського арсеналу. Тоді цій боротьбі було з часу зародження трохи більше тридцять років. Аж раптом цього річ ми відзначаємо три чверті століття самбо! І як відзначаємо: українська збірна на чемпіонаті світу стала другою у загальнокомандному заліку, а нетішинець Іван Васильчук сьогодні практично найсильніший атлет на планеті у вазі до 90 кг. Свідчення цьому — друге місце на чемпіонаті світу у Санкт-Петербурзі. Не минуло й і місяця, як Іван стояв на маківці п'єдесталу в ранзі переможця II Всесвітніх ігор єдиноборств. Тоді його підтримав товариш по команді заслужений майстер спорту України Дмитро Бабійчук, який у вазі 74 кг був срібним призером.

Заслужений тренер України Геннадій ГОРОХОВ (ліворуч) зі своїми вихованцями

кроком уже чверть століття він виводить у майстри самбістську рать. Якщо брати узагальнено, то щороку з-під його крила виходить майстер, кожні п'ять років — майстер спорту міжнародного класу та заслужений майстер спорту.

Руслан Задворний був у числі тих, хто разом з тренером прокладав стежку до Європейських і світових висот. Уже тринадцять років він носить звання заслуженого майстра спорту (перший у Нетішині). Багаторазовий переможець і призер чемпіонатів та Кубків світу. Нині працює пліч-о-пліч зі своїм наставником. Крім цього входить до числа кращих суддів федерації самбо і на чемпіонаті світу у Санкт-Петербурзі обслуговував п'ять фінальних сутичок. Уже два роки він у числі тих суддів міжнародної категорії, яким довіряють певною мірою долю призових місць. За плечима суддівство Універсиади, чемпіонатів Європи і світу, Всесвітніх ігор єдиноборств.

Дворазовий чемпіон світу з бойового самбо Юрій Филипчук також вилетів з гнізда тренерської школи Геннадія Горохова при ППО Хмельницької АЕС. До сьогодні не пориває з великим спортом, постійно в тонусі боротьби.

Дмитро Бабійчук та Іван Васильчук останніми роками змагаються між собою, хто більше медалей привезе з міжнародних змагань. Принаймні немає такого року, аби скарбничка одного і другого залишилась порожньою на чемпіонаті світу, Європи, не кажучи вже про український гатунок. Іван передає знання малечі, тренуючи групу старокривинських хлопчаків. Дмитро продовжує спортивну кар'єру.

На п'яти цим спортсменам наступають брати Володимир і Віталій Гонгало, які нині навчаються в Києві у Національній академії внутрішніх справ України (факультет боротьби з економічною злочинністю). Віталій та Володимир стали призерами перших Євразійських ігор у Білорусі (2007 рік). 2011 року вони отримали звання майстрів спорту України з боротьби самбо та дзюдо.

А взагалі не зайве згадати першопрохідця секції майстра спорту з боротьби самбо та дзюдо Костянтина Врачова, працівника

ХАЕС, майстра спорту міжнародного класу Ігоря Музику, майстра спорту міжнародного класу Сергія Онищука, майстрів спорту Олександра Бруса та його тезку Олександра Бойка, Дмитра Бондарука (самбо і джиу-джитсу), Олександра Криворучка, Андрія Ломаєва, Віктора Максимчука, Олександра Нікішова, Сергія Пилаєва, Олександра Остапчука, Романа Ріпу, Віктора Степанюка та Олександра Степаненка, Андрія Соколовського, Романа Шашкова. Кожен залишив свій слід у цьому виді спорту і кожному дісталась порція слави, поваги за працю, за наполегливість, за любов до самбо.

За кожним успіхом нетішинських самбістів стоїть праця тренерів, таких непоказних, як Сергій Шершень, і вже таких відомих в усьому світі, як Геннадій Горохов. 1986 року після закінчення Тульського державного педінституту він шукав місце, де його знання будуть затребувані. Один з друзів написав, що у Нетішині він знайде прихильників. І вже 25 років вихованці віддають йому за майстерність, за батьківське ставлення гучними перемогами. 1999 року Геннадій Васильович отримав звання заслуженого тренера України. Нині він готує до найвідповідальніших змагань чоловічу збірну України, авторитетний фахівець в царині самбо.

Самбо довгі роки боролось за визнання, як самостійного виду спорту. Це прокладає шлях до можливого включення молоді до дисципліни в олімпійський список. Сорок років тому в столиці Ірану зібрались представники 11 країн, аби провести перший чемпіонат світу. У нинішньому, ювілейному форумі, змагались понад 500 атлетів з 73 країн світу. Торік призерами чемпіонату світу стали представники 19 країн. Україна виборола 13 медалей — три золоті, п'ять срібних і п'ять бронзових. І хоча у білорусів 15 медалей, за очками українці випередили своїх сусідів. Перші ж, звичайно, родоначальники самбо — росіяни.

Конкуренція зростає, вигравати медалі стає дедалі складніше. Проте і визнання самбо набуває реалій.

Віктор ГУСАРОВ

Чергові перемоги вихованців боксерського клубу РАЕС

Дві золоті та одну бронзову нагороду привезли із білоруського Бреста спортсмени клубу боксу «Золота рукавиця» спорткомплексу ВП РАЕС. Наприкінці грудня минулого року там проходив VII Міжнародний новорічний турнір з боксу, участь в якому брали спортсмени з Білорусі, Росії та України.

Вихованці кузнецовського боксерського клубу п'ятнадцятирічні Роман Каразія і Владислав Буцмай, шістнадцятирічний Тарас Радчук виступали у складі збірної Рівненської області. Незважаючи на юний вік, усі вони є доволі досвідченими бійцями, що підтверджують їх неодноразові виступи та перемоги на міжнародних турнірах.

Владислав Буцмай не залишив жодних шансів суперникам у ваговій категорії 54 кг та зійшов на найвищу сходинку п'єдесталу пошани. Підтримав товариша Тарас Радчук, який у фіналі здолав призера першості Білорусі 2013 року та став першим у ваговій категорії 52 кг. У ваговій категорії до 50 кг Роман Каразія посів третє місце, поступившись у півфіналі господарю змагань. Готував хлопців до турніру тренер Олександр Кравченко.

Бокс у Кузнецовську розвивається з 1979 року. Саме тоді на будівництво Рівненської АЕС прибув Володимир Чудінов, майстер спорту СРСР, нині заслужений тренер України, заступник начальника управління соціального розвитку РАЕС. Завдяки Володимиру Олексійовичу, починаючи з 1984 року, на спортивних спорудах Рівненської АЕС щороку

проводиться міжнародний турнір з боксу пам'яті М.Кузнецова. Протягом багатьох років генеральними спонсорами цих престижних змагань є ДП НАЕК «Енергоатом» і профспілковий комітет Компанії.

Клуб боксу «Золота рукавиця», ініціатором створення якого виступив В.О.Чудінов, діє з 1993 року. Нині у клубі займається близько 60 спортсменів, серед них працівники РАЕС та їхні діти. Тренують боксерів тренери Віктор Дудаш (голова клубу «Золота рукавиця»), Едуард Корнілов, Олександр Кравченко, а також Микола Савін, Ігор Радчук та Володимир Чудінов.

У 2013 році вихованці клубу демонстрували непогані результати на змаганнях різного рівня. Олег Крисюк став переможцем 28-го Міжнародного турніру пам'яті М.Кузнецова, а також виборов два «срібла» на чемпіонаті України з кікбоксингу. Також кузнецовські боксери-юніори здобули п'ять перших місць на чемпіонаті Рівненської області. На відкритті першості Волинської області п'єдестал пошани підкорявся боксерам клубу «Золота рукавиця» ВП РАЕС дев'ять разів. В активі юних кузнецовців три перші, два другі та чотири треті місця.

Уже наприкінці січня у Харкові пройде чемпіонат України з боксу серед молоді, участь у якому візьме триумфатор новорічного турніру у Білорусі Тарас Радчук.

Призери Міжнародного боксерського турніру у Бресті з тренером Олександром КРАВЧЕНКОМ

У інтерв'ю Санкт-Петербурзькому телебаченню Іван Васильчук зокрема сказав: «Самбо — для мене спосіб життя. Тренуюся з дитинства, цей вид спорту сприяв моїй освіті, світосприйняттю і характеру».

Іван Васильчук дійшов до фіналу. Боротись у Росії проти російського спортсмена надзвичайно важко — треба бути на голову вище за суперника, бо багато важить думка судді, який може не вгледіти прийом, зафіксувати пасивність тощо. Але Іван відборює ефектно і не має себе в чому б то не було дорікнути. Двічі на місяць піднятися на найвищі сходинки п'єдесталу пошани — видатне досягнення. Не забудемо, що він у 2013 році вже був бронзовим призером континентальної першості (Дмитро Бабійчук — срібним), у 2011 році піднімався на вершину чемпіонату світу.

Для обох атлетів служить за приклад у житті і спорті заслужений тренер України Геннадій Горохов. Двадцять п'ять років тому він приїхав у Нетішин з амбітними планами зробити з місцевих хлопчаків класних борців. І крок за

АКЦІЯ! КРЕДИТ ЗА ПОЛЦЕНІ!

Брюс Уиллис

НОВОГОДНІЙ СТАВКОПАД!

КРЕДИТНА СТАВКА СНИЖЕНА НА 50%*
Акція дійдує з 15.11.2013 г. по 31.01.2014 г.

ЕНЕРГОДАР, УЛ. КОМСОМОЛЬСЬКАЯ, 32
ЮЖНОУКРАЇНСЬК, УЛ. МИРА, 14-Б, СМ «КОПЕЙКА»
Мы ждем Вашего звонка: (050) 358 88 20, (067) 238 69 50

ТРАСТ Банк

0 800 50 90 20 • WWW.BANKTRUST.COM.UA

Процентные ставки по кредитам Банка наличными снижены на 50% по отношению к ранее действовавшим процентным ставкам. Полные условия Акции на сайте Банка. ПАО Банк "ТРАСТ". Лицензия НБУ № 237 от 02.11.2011 г.

АТОМНИК України
Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна